

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
Харківський національний університет внутрішніх справ
Кафедра кримінального процесу, криміналістики та експертології
факультету № 6

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни «Сучасні доктрини кримінального процесу»
вибіркових компонент освітньої програми третього (доктор
філософії) рівня вищої освіти
081 Право

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол № 9 від 30.10.2023 р.

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол № 9 від 18.10. 2023 р.

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол № 9 від 29.10.2023 р.

Розглянуто на засіданні кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології факультету № 6 ХНУВС (протокол від 16.10.2023 № 9)

Розробники:

Професор кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології факультету № 6 ХНУВС, д.ю.н., професор Слінько С.В.

Доцент кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології факультету № 6 ХНУВС, к.ю.н., доцент Соловйова О.Є.

Рецензенти:

Завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, д.ю.н., професор Житний О.О.

Завідувач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 ХНУВС, к.ю.н., доцент Романюк В.В.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 3 Загальна кількість годин – 90 Кількість тем – 8	08 Право; 081 Право; третій (освітньо-науковий)	Навчальний курс – 2 Семестр – 3 Види контролю: екзамен
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – 16; Семінарські заняття – 28; Самостійна робота – 46. Реферати – 40		Лекції – 8; Семінарські заняття – 10; Самостійна робота – 72. Реферати – 40

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Доктрини кримінального процесу» викладається слухачам заочного факультету та дистанційного навчання відповідно до навчальних планів. Вона відіграє важливу роль у формуванні знань про теорію кримінального процесу.

Предметом вивчення даної дисципліни є передбачений законом порядок кримінального провадження.

Метою вивчення навчальної дисципліни є опанування її предмета, понятійного апарату, системи засад кримінального процесу, процесуального статусу сторін його учасників, теорії кримінально-процесуального доказування, порядку початку досудового провадження та досудове розслідування кримінального провадження, провадження в судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій, вирішення питань, що виникають у стадії виконання вироку, ухвалення, постанови та проголошення ухвали суду, перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами та Верховним Судом України.

Для досягнення зазначеної мети в процесі навчання вирішується ряд **завдань**:

- ознайомити студентів із сучасними досягненнями теорії кримінального процесу;
- сформулювати у них чітке уявлення про послідовність руху кримінального провадження та зміст кримінально-процесуальної діяльності на кожній стадії процесу;

- навчити студентів орієнтуватися у чинному кримінально-процесуальному законодавстві та тлумачити зміст конкретних процесуальних норм;
- прищепити навички правильного застосування кримінально-процесуальних норм під час провадження в кримінальних справах.

У результаті вирішення цих завдань кожен слухач повинен

знати:

- стан основних проблем науки кримінального процесу;
- функції судової влади у кримінальному процесі;
- предмет кримінально-процесуального права;
- джерела кримінально-процесуального права;
- теорію прийняття процесуальних рішень, вимоги закону до їх змісту та структури;
- кримінально-процесуальні засоби встановлення обставин, що підлягають доказуванню;
- процесуальні гарантії захисту прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні;
- способи тлумачення та застосування кримінально-процесуальних норм;
- процесуальні форми взаємодії посадових осіб, які ведуть кримінальний процес, між собою та іншими державними органами;

уміти:

- використовувати дані науки кримінального процесу при тлумаченні та застосуванні норм кримінально-процесуального права;
- орієнтуватися в системі кримінально-процесуального права, слідчій та судовій практиці в кримінальних справах;
- збирати фактичні дані, перевіряти та оцінювати їх достатність для прийняття правомірних процесуальних рішень;
- організовувати виконання прийнятих рішень.

Навчальна дисципліна “Доктрини кримінального процесу” пов’язана із іншими дисциплінами, передбаченими відповідними навчальними планами для викладання слухачам. На її вивчення відведено 90 годин.

Навчання з дисципліни проходить у формі: лекцій (кількість - 8, годин - 10), , а також самостійної (72 години).

Метою лекційного курсу є розкриття понятійного апарату, характеристика системи засад кримінального провадження, процесуального статусу його суб’єктів, теорії кримінально-процесуального доказування, порядку порушення та розслідування кримінальних справ, провадження в судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій, вирішення питань, що виникають у стадії виконання вироку, постанови, ухвали суду, перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами та Верховним Судом України..

Аудиторні заняття проводяться у формі лекцій та практичних занять, на яких слухачі: відповідають на контрольні запитання, обговорюють найбільш проблемні з них; висловлюють свою думку щодо стану та шляхів вирішення теоретичних і практичних проблем кримінально-процесуальної діяльності;

відповідають на додаткові запитання; вирішують практичні завдання; одержують завдання для самостійної роботи до наступного заняття.

Усні доповіді слухачів, вирішення ними практичних завдань, а також їх самостійна робота оцінюються викладачем у кінці аудиторного заняття з виставленням оцінки до журналу.

Самостійна робота за кожною темою передбачає вивчення положень Конституції України, Кримінально-процесуального кодексу України та інших законів, які регулюють кримінально-процесуальну діяльність, конспектів лекцій та рекомендованої літератури, ознайомлення з постановами Пленуму Верховного Суду України, рішеннями Конституційного Суду України та Європейського Суду з прав людини, опублікованою слідчою та судовою практикою та складання конспектів відповідей до практичних занять.

Індивідуальна робота полягає у написанні курсової роботи.

Критерії оцінювання під час вивчення навчальної дисципліни: слухач повинен отримати оцінку на кожному практичному занятті.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ТЕОРІЇ

Поняття, завдання і система кримінального процесу. Поняття та сутність кримінального процесу, його завдання і роль в державному механізмі запобігання злочинності та охороні прав особи. Кримінальні процесуальні відносини, їх склад, види, виникнення, зміна та припинення. Історичні форми (типи) кримінального процесу.

Поняття та значення кримінального процесуального права, його предмет та метод.

Кримінальний процес і правосуддя.

Кримінальний процес як наука та навчальна дисципліна. Система, предмет та метод кримінальної процесуальної науки. Перспективні напрями наукових досліджень. Механізм кримінального процесуального регулювання. Співвідношення імперативності та диспозитивності в регулюванні кримінально-процесуальної діяльності.

Система кримінального процесу.

Кримінально процесуальне законодавство.

Виникнення та основні етапи розвитку вітчизняного кримінального процесуального законодавства. Реформування кримінального процесуального законодавства в Україні. Роль та значення Конституції України, норм міжнародного права, згода на обов'язковість яких дана Верховної Радою України, в регулюванні кримінального провадження. Кримінальний процесуальний кодекс України та інші закони в системі джерел кримінального процесуального права.

Рішення Європейського Суду з прав людини як джерело кримінального процесуального права. Значення рішень Конституційного Суду України,

постанов Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляд цивільних і кримінальних справ, наказів та інструкцій Генерального прокурора України, СБУ та МВС України для кримінального провадження.

Норми кримінального процесуального права, їх структура та зміст. Тлумачення норм кримінального процесуального права. Роль тлумачення в переборенні дефектів логіко-структурної побудови системи кримінального процесуального права та в розумінні оцінних понять Концепція автономного тлумачення у практиці ЄСПЛ («Адольф проти Австрії», «Девейер проти Бельгії»).

Дія кримінального процесуального закону в просторі, в часі та за колом осіб.

Засади кримінального провадження. Поняття та значення загальних засад кримінального провадження. Засади кримінального провадження за Конституцією України та Кримінальним процесуальним кодексом України. Система засад кримінального провадження. Загально правові, загально процесуальні, кримінально-процесуальні засади.

Суд, сторони та інші учасники кримінального провадження. Поняття і класифікація суб'єктів кримінального провадження. Поняття сторін кримінального провадження.

Суд як орган правосуддя. Функції і повноваження суду. Слідчий суддя. Законний склад суду. Незалежність і безсторонність суду, встановленого законом (рішення у справах «Паскал проти України», «Мироненко і Мартиненко проти України», «Білуха проти України»). Територіальна та інстанційна підсудність.

Сторона обвинувачення. Прокурор, його функції і повноваження на різних стадіях кримінального провадження. Органи досудового розслідування. Керівник органу досудового розслідування, його повноваження. Слідчий органу досудового розслідування, його повноваження. Оперативні підрозділи та їх повноваження.

Сторона захисту. Підозрюваний, обвинувачений, виправданий, засуджений, їх процесуальне становище. Право обвинуваченого на справедливий суд у контексті ст. 6 Конвенції. Законний представник підозрюваного обвинуваченого. Поняття захисту в кримінальному процесі Ефективність захисту у контексті практики ЄСПЛ (рішення ЄСПЛ у справах «Шабельник проти України», «Леонід Лазаренко проти України», «Сальдуз проти Туреччини»). Захисник, його процесуальне становище у кримінальному провадженні. Загальні правила участі захисника у кримінальному провадженні. Залучення захисника до участі у кримінальному провадженні. Право на вільний вибір захисника (рішення ЄСПЛ у справах «Попов проти Росії», «Круассан проти Німеччини», «Дворські проти Хорватії», «Пакеллі проти Німеччини»). Випадки обов'язкової участі захисника у кримінальному провадженні. Відмова від захисника або його заміна.

Потерпілий, його права та обов'язки у кримінальному провадженні. Представник потерпілого (рішення ЄСПЛ у справі «Гонгадзе проти України», «Кобець проти України»).

Інші учасники кримінального провадження. Заявник. Цивільний позивач. Цивільний відповідач. Представник цивільного позивача, цивільного відповідача. Законний представник цивільного позивача. Свідок. Особи, які не можуть бути допитані як свідки. Права та обов'язки свідка, його відповідальність. Перекладач; тлумачення ЄСПЛ поняття "ступінь розуміння мови судочинства обвинуваченим" (рішення ЄСПЛ у справах «Камасінскі проти Австрії», «Гусейн проти Італії», «Іш'яр проти Болгарії»). Поняті. Експерт. Спеціаліст. Секретар судового засідання. Судовий розпорядник.

Тема 2. ДОКАЗИ І ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Поняття доказового права. Поняття теорії доказів у кримінальному процесі та її предмет. Опосередковане пізнання – методологічна основа теорії доказів. Ймовірність та вірогідність знань, отриманих у результаті пізнання в кримінальному провадженні.

Поняття доказів. Класифікація доказів: первісні та похідні, особисті та ті, що містяться в предметах та документах, прямі й непрямі, обвинувальні та виправдувальні. Властивості доказів. Належність, допустимість, достовірність та достатність доказів. Концепція допустимості доказів у контексті практики ЄСПЛ (рішення ЄСПЛ у справах «Гефген проти Німеччини», «Праде проти Німеччини», «Яллох против Германиї», «Луценко проти України» від 18.02.2008 року). Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого. Визнання судом доказів недопустимими. Значення рішень інших судів у питаннях допустимості доказів

Доказування. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Обов'язок доказування. Мета доказування. Стандарти доказування у контексті практики ЄСПЛ (рішення ЄСПЛ у справах «Коробов проти України», «Нечипорук та Йонкало проти України»). Процес доказування та його структура. Елементи процесу доказування. Збирання доказів сторонами кримінального провадження. Перевірка доказів. Оцінка доказів. Зміст та основні положення оцінки доказів. Внутрішнє переконання та його роль в оцінці доказів. Вимоги щодо допустимості доказів, що забезпечують реалізацію права на справедливий суд у контексті положень права Конвенції.

Процесуальні джерела доказів. Характеристика джерел доказів.

Показання. Показання свідків, їх предмет, значення та оцінка. З'ясування достовірності показань свідка. Особи, які не можуть бути допитані як свідки в кримінальній справі. Процес формування показань свідків, його етапи. Об'єктивні та суб'єктивні фактори, які впливають на формування показань свідка. Перевірка та оцінка показань свідка. Показання потерпілого, їх предмет, значення, перевірка та оцінка. Показання підозрюваного, підсудного, їх предмет, значення, перевірка і оцінка. Обмова та самообмова в їх показаннях. Показання з чужих слів та питання про їх допустимість.

Речові докази. Речові докази, їх поняття та види. Процес формування

речових доказів. Оцінка речових доказів.

Документи як джерела доказів, їх поняття, види, відмінність від речових доказів. Перевірка та оцінка документів, як джерел доказів.

Зберігання речових доказів і документів. Вирішення питання про речові докази при завершенні провадження у кримінальній справі.

Висновок експерта. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення, форма та зміст. Підстави для призначення експертизи у кримінальному процесі. Права, обов'язки та відповідальність експерта. Підстави для відводу експерта та порядок його вирішення. Відмінність експерта від спеціаліста. Висновок (висновки) експертів при проведенні комісійної та комплексної експертиз. Перевірка та оцінка висновку експерта.

Тема 3. ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ФІКСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ПРОЦЕСУАЛЬНІ РІШЕННЯ, СТРОКИ ТА ПРОЦЕСУАЛЬНІ ВИТРАТИ

Заходи забезпечення кримінального провадження. Поняття заходів забезпечення кримінального провадження, їх класифікація. Загальні правила застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Гарантії дотримання прав людини при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження. Пропорційність обмеження прав людини при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження: належність, необхідність, балансування

Заходи забезпечення кримінального провадження, спрямовані на забезпечення явки особи. Виклик слідчим, прокурором, судовий виклик і привід. Поняття виклику. Порядок здійснення виклику в кримінальному провадженні. Зміст повістки про виклик. Наслідки неприбуття на виклик та поважні причини неприбуття. Привід. Клопотання про здійснення приводу, його розгляд. Виконання ухвали про здійснення приводу

Заходи забезпечення кримінального провадження, спрямовані на забезпечення виконання процесуальних обов'язків. Накладення грошового стягнення. Загальні положення накладення грошового стягнення. Клопотання про накладення грошового стягнення та його розгляд. Ухвала про накладення грошового стягнення.

Заходи забезпечення кримінального провадження, спрямовані на встановлення обставин кримінального провадження: тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, відсторонення від посади, тимчасовий доступ до речей і документів, тимчасове вилучення майна.

Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом. Загальні положення тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом та тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом. Наслідки тимчасового вилучення документів, які посвідчують користування спеціальним правом. Клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним, його розгляд та вирішення. Строк, протягом якого

може бути здійснене тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, та його продовження.

Відсторонення від посади. Загальні положення відсторонення від посади. Клопотання про відсторонення від посади, його розгляд та вирішення.

Тимчасовий доступ до речей і документів. Загальні положення тимчасового доступу до речей і документів. Клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів. Речі і документи, до яких заборонено доступ. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів. Ухвала про тимчасовий доступ до речей і документів та її виконання. Наслідки невиконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів.

Тимчасове вилучення майна. Підстави та процесуальний порядок тимчасового вилучення майна.

Заходи забезпечення кримінального провадження, спрямовані на забезпечення цивільного позову: арешт майна. Підстави для арешту майна. Клопотання про арешт майна, його розгляд клопотання та вирішення. Порядок скасування арешту майна. Виконання ухвали про арешт майна

Запобіжні заходи, затримання особи. Загальні положення про запобіжні заходи, мета та підстави застосування запобіжних заходів. Обставини, що враховуються при обранні запобіжного заходу.

Особливості застосування запобіжних заходів під час досудового розслідування кримінальних проступків.

Фіксування кримінального провадження. процесуальні рішення. повідомлення.

Форми фіксування кримінального провадження.

Процесуальні рішення, їх класифікація, та вимоги, що до них ставляться. Постанова слідчого, її зміст.

Поняття повідомлення у кримінальному провадженні, його зміст.

Процесуальні строки та судові витрати. відшкодування (компенсація) шкоди у кримінальному провадженні, цивільний позов.

Поняття процесуальних строків, їх класифікація. Встановлення процесуальних строків прокурором, слідчим суддею, судом. Обчислення процесуальних строків. Додержання процесуальних строків. Поновлення процесуального строку

Тема 4. ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Початок досудового розслідування. Порядок внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР). Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань. Основні засади ведення ЄРДР. Строки внесення відомостей до ЄРДР. Надання відомостей з ЄРДР.

Загальні положення досудового розслідування. Підслідність. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування. Місце проведення досудового розслідування. Строки досудового розслідування та проблеми забезпечення їх

розумності. Загальні положення та порядок продовження строку досудового розслідування. Загальні положення досудового розслідування кримінальних проступків.

Слідчі (розшукові) дії. Поняття, види та система слідчих (розшукових) дій. Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій. Особливості проведення слідчих дій під час досудового розслідування кримінальних проступків. Класифікація слідчих (розшукових) дій. Правила оформлення протоколу слідчої (розшукової) дії. Додатки до протоколу слідчої (розшукової) дії. Загальні правила застосування технічних засобів фіксування кримінального провадження при проведенні слідчих (розшукових) дій. Підстави проникнення до житла чи іншого володіння особи.

Оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування.

Оскарження слідчим рішень, дій чи бездіяльності прокурора.

Тема 5. СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Судове провадження у першій інстанції. Підготовче провадження. Порядок та строки підготовчого провадження. Питання, пов'язані з підготовкою до судового розгляду. Рішення судді, які приймаються у підготовчому судовому засіданні. Ознайомлення учасників судового провадження із матеріалами кримінального провадження (кримінальної справи).

Судове провадження у першій інстанції. Судовий розгляд

Загальні положення судового розгляду.

Межі судового розгляду. Визначення меж судового розгляду.

Тема 6. ОСОБЛИВІ ПОРЯДКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ. ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ.

Особливі порядки кримінального провадження.

Кримінальне провадження на підставі угод. Поняття та види угод у кримінальному провадженні.

Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим. Порядок ініціювання та укладення угоди. Зміст угоди про примирення. Наслідки укладення та затвердження угоди. Загальний порядок судового провадження на підставі угоди про примирення. Вирок на підставі угоди про примирення, особливості його змісту. Наслідки невиконання угоди про примирення.

Угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. Поняття кримінального провадження у формі приватного обвинувачення. Кримінальні правопорушення, щодо яких здійснюється кримінальне провадження у формі

приватного обвинувачення.

Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. Особи, щодо яких здійснюється особливий порядок кримінального провадження. Особливості порядку повідомлення про підозру, притягнення до кримінальної відповідальності, затримання і обрання запобіжних заходів щодо окремої категорії осіб. Захист професійних прав адвокатів крізь практику ЄСПЛ (рішення ЄСПЛ у справах «Дудченко проти Російської Федерації», «Смирнов проти Росії», «Головань проти України», «Сервуло & Партнери-адвокатська контора, RL і інші проти Португалії»).

Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.

Загальні засади міжнародного співробітництва. Обсяг міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. Порядок надання чи отримання міжнародної правової допомоги чи іншого міжнародного співробітництва. Центральний орган України. Порядок складання запиту про міжнародне співробітництво. Порядок зберігання та передання речових доказів і документів. Доказова сила офіційних документів.

Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій. Поняття міжнародної правової допомоги. Запит про міжнародну правову допомогу, вимоги до його змісту та форми. Порядок розгляду запиту іноземного компетентного органу про міжнародну правову допомогу.

Кримінальний процес зарубіжних держав

Загальна характеристика завдань, принципів кримінального процесу окремих зарубіжних країн СНД, Балтії, Грузії та інших країн Континентальної та Загальної правових систем. Особливості джерел кримінального процесуального права в державах, які належать до континентальної або англосаксонської правових систем. Система стадій та окремих проваджень країн СНД, Франції, Німеччини, Англії та США. Визначення поняття та класифікація суб'єктів кримінального процесу країн СНД, Континентальної та Загальної правових систем. Особливості застосування заходів кримінального процесуального примусу, доказового права, досудового та судового проваджень в країнах СНД, Балтії, Континентальної та Загальної правових систем.

1. Структура навчальної дисципліни

1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами

Денна форма навчання

Номер та назва змістового модулю, номер та найменування теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Семестр № 3							
Тема № 1. Основні положення кримінально-процесуальної теорії	12	4	6			6	
Тема № 2. Докази і доказування у кримінальному провадженні	12	4	6			6	
Тема № 3. Заходи забезпечення кримінального провадження. Фіксування кримінального провадження. Процесуальні рішення, строки та процесуальні витрати	10	2	4			6	
Тема № 4. Досудове розслідування	12	2	4			6	
Тема № 5. Судове провадження	8	2	4			4	
Тема № 6. Особливі порядки кримінального провадження. Виконання судових рішень. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. Кримінальний процес зарубіжних держав	12	2	4			6	
Всього	90	16	28			46	Екзамен

1.2. Заочна форма навчання

Номер та найменування навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Література, сторінки	Вид контролю
	Всього	з них:						
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота		
Семінар № 3								
Тема № 1. Основні положення кримінально-процесуальної теорії	15	2	2			11		Екзамен
Тема № 2. Докази і доказування у кримінальному провадженні	15	2	2			12		
Тема № 3. Заходи забезпечення кримінального провадження. Фіксування кримінального провадження. Процесуальні рішення, строки та процесуальні витрати	15	1	2			12		
Тема № 4. Досудове розслідування	15	1	2			12		
Тема № 5. Судове провадження	15	1	1			13		
Тема № 6. Особливі порядки кримінального провадження. Виконання судових рішень. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. Кримінальний процес зарубіжних держав	15	1	1			13		
Всього за семестр № 1	90	8	10		-	72		

4.1.3. Завдання на самостійну роботу з навчальної дисципліни

Завдання, що виносяться на самостійну роботу студента		Література:
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА		
	Тема № 1. Основні положення кримінально-процесуальної теорії	

		<p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати знання, необхідні для визначення поняття та системи кримінального процесу сформувати цілісне уявлення про кримінальний процес як про галузь законодавства, науку та навчальну дисципліну, його стадії та інститути.</p> <p>Навчальні питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття і завдання кримінального процесу. 2. Кримінально-процесуальна форма та її значення. 3. Кримінально-процесуальні гарантії. 4. Співвідношення кримінального процесу з іншими галузями права та суміжними науками. <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Загальне поняття кримінального процесу і його завдання в світлі Конституції України 1996р. 2. Кримінальний процес як наука. 3. Основні категорії науки кримінального процесу. 4. Розвиток науки кримінального процесу в Україні. 5. Харківська процесуальна школа. 6. Історичні форми кримінального процесу. 7. Кримінальний процес і правосуддя. 8. Кримінально-процесуальні правовідносини. 9. Процесуальна форма, її значення. 10. Процесуальні гарантії, їх значення. 11. Розвиток процесуальних гарантій в умовах розбудови правової держави України. 12. Зміст та система кримінального процесу як навчальної дисципліни. 13. Поняття і сутність кримінального судочинства. 14. Наука кримінального процесу. 	<p>Нормативні акти: 1-8 (с. 49-54). Основна: 1-2 (с. 54-56). Додаткова: до теми № 1 (с.56 - 57).</p>
		<p align="center">Тема № 2. Докази і доказування у кримінальному провадженні.</p>	
		<p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати знання, необхідні для визначення поняття, класифікації та системи доказів у кримінальному процесі. Визначити поняття та особливості доказування та доказового права.</p> <p>Навчальні питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття та класифікація доказів. 	<p>Нормативні акти: 1-8 (с. 49-54). Основна: 1-2 (с. 54-56). Додаткова: до теми № 6 (с. 59).</p>

		<ol style="list-style-type: none"> 2. Джерела доказів у кримінальному процесі. 3. Поняття і зміст процесу доказування. 4. Елементи процесу доказування: збирання, перевірка і оцінка. 5. Предмет і межі доказування. 6. Суб'єкти доказування <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Зміст та значення теорії доказів у кримінальному процесі. 2. Поняття і значення кримінально-процесуального доказування. 3. Поняття судових доказів. 4. Належність і допустимість доказів. 5. Мета доказування – встановлення об'єктивної істини. 6. Гарантії встановлення істини в кримінальній справі. 7. Елементи процесу, їх зміст. 8. Суб'єкти доказування. Обов'язок доказування. 9. Основні положення оцінки доказів у кримінальному процесі. 10. Класифікація доказів у кримінальному процесі. 11. Характеристика джерел доказів. 	
		<p>Тема № 3. Заходи забезпечення кримінального провадження. Фіксування кримінального провадження. Процесуальні рішення, строки та процесуальні витрати</p>	
		<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u></p> <p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати знання, необхідні для визначення поняття заходів забезпечення кримінального провадження, видів заходів забезпечення кримінального провадження та підстав щодо їх застосування. Сформулювати вміння, необхідні для обрання заходів забезпечення кримінального провадження у кримінальному процесі.</p> <p>Навчальні питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття, підстави і мета застосування заходів забезпечення кримінального провадження. 2. Система заходів забезпечення кримінального провадження. 3. Порядок обрання, зміни і скасування заходів 	

	<p>забезпечення кримінального провадження.</p> <p>4. Загальні правила застосування запобіжних заходів.</p> <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які заходи забезпечення кримінального провадження Вам відомі? 2. Які заходи забезпечення кримінального провадження передбачені законом? 3. У відношенні яких учасників процесу можуть бути обрані заходи забезпечення кримінального провадження? 4. Які підстави, мотиви й умови обрання заходів забезпечення кримінального провадження? 5. Як визначається строк тримання під вартою? 6. Назвіть види запобіжних заходів? 7. Яким чином можна затримати особу на підставі ухвали слідчого, суду? 	
	<p>Тема № 4. Досудове розслідування.</p>	
	<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u></p> <p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати необхідні знання про поняття та значення досудового розслідування у кримінальному процесі, розслідування злочинів і кримінальних проступків, поняття і види підслідності, процесуальні рішення, які приймаються на досудовому розслідуванні, строки та порядок їх продовження.</p> <p>Навчальні питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття, завдання та значення досудового розслідування в кримінальному процесі. 2. Досудове розслідування злочинів і кримінальних проступків. 3. Поняття і види підслідності. Розв'язання спорів про підслідність. 4. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування. 5. Строки досудового розслідування та порядок їх продовження. 6. Недопустимість розголошення даних досудового розслідування. <p>Додаткові питання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які завдання та значення досудового розслідування в кримінальному процесі згідно з 	<p>Нормативні акти:</p> <p>1-8 (с. 49-54).</p> <p>Основна: 1-2 (с. 54-56).</p> <p>Додаткова: до теми № 9 (с. 61-62).</p>

		<p>Конституцією України?</p> <p>2. З якого моменту визначається початок досудового розслідування?</p> <p>3. Яким чином здійснюється досудове розслідування злочинів?</p> <p>4. Яким чином здійснюється досудове розслідування кримінальних проступків?</p> <p>5. Назвіть види підслідності?</p> <p>6. Місце проведення досудового розслідування?</p> <p>7. На якому етапі можна ознайомитися з матеріалами досудового розслідування?</p> <p>8. Який порядок розгляду клопотань під час досудового розслідування?</p>	
		Тема № 5. Судове провадження.	
		<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u></p> <p>Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати необхідні знання про першу судовий розгляд у кримінальному провадженні, строки і загальний порядок судового розгляду, межі та рішення судового розгляду.</p> <p><i>Навчальні питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Загальні положення судового розгляду. 2. Межі судового розгляду. 3. Процедура судового розгляду. 4. Види судових рішень. <p><i>Додаткові питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Назвіть строки і загальний порядок судового розгляду. 2. Які заходи обираються до порушників порядку судового засідання? 3. Як змінюється обвинувачення в суді та висувається додаткове обвинувачення? 4. Які особливості допиту малолітнього або неповнолітнього свідка, потерпілого? 5. Як визначаються межі судового розгляду? 6. Які питання вирішуються судом при ухваленні вироку? 7. Який порядок ухвалення судових рішень, їх форма? 	<p>Нормативні акти:</p> <p>1-8 (с. 49-54).</p> <p>Основна: 1-2 (с. 54-56).</p> <p>Додаткова: до теми № 16 (с. 64-65).</p>
		Тема № 6. Особливі порядки кримінального провадження.	

	<p>Виконання судових рішень. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження. Кримінальний процес зарубіжних держав.</p>		
	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="252 259 1177 1865"> <p><u>Завдання на самостійну роботу.</u> Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати необхідні знання про особливості провадження, предмет доказування та форми закінчення досудового слідства по справах цієї категорії.</p> <p><i>Навчальні питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Кримінальне провадження на підставі угод. 2. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. 3. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. 4. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. 5. Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності. 6. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. 7. Кримінальне провадження, яке містить державну таємницю. <p><i>Додаткові питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які види угод є в кримінальному провадженні? 2. Які обставини враховуються прокурором при укладенні угоди про визнання винуватості? 3. В чому полягає забезпечення прав неповнолітнього обвинуваченого? 4. Який загальний порядок судового провадження на підставі угоди? 5. Щодо яких осіб здійснюється особливий порядок кримінального провадження? 6. Які обставини підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх? 7. Які підстави для застосування примусових заходів виховного характеру? </td><td data-bbox="1177 259 1450 1865"> <p>Нормативні акти: 1-8 (с. 49-54). Основна: 1-2 (с. 54-56). Додаткова: до теми № 22 (с. 67).</p> </td></tr> </table>	<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u> Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати необхідні знання про особливості провадження, предмет доказування та форми закінчення досудового слідства по справах цієї категорії.</p> <p><i>Навчальні питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Кримінальне провадження на підставі угод. 2. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. 3. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. 4. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. 5. Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності. 6. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. 7. Кримінальне провадження, яке містить державну таємницю. <p><i>Додаткові питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які види угод є в кримінальному провадженні? 2. Які обставини враховуються прокурором при укладенні угоди про визнання винуватості? 3. В чому полягає забезпечення прав неповнолітнього обвинуваченого? 4. Який загальний порядок судового провадження на підставі угоди? 5. Щодо яких осіб здійснюється особливий порядок кримінального провадження? 6. Які обставини підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх? 7. Які підстави для застосування примусових заходів виховного характеру? 	<p>Нормативні акти: 1-8 (с. 49-54). Основна: 1-2 (с. 54-56). Додаткова: до теми № 22 (с. 67).</p>
<p><u>Завдання на самостійну роботу.</u> Під час самостійної підготовки, на підставі зазначених питань, студенти повинні отримати необхідні знання про особливості провадження, предмет доказування та форми закінчення досудового слідства по справах цієї категорії.</p> <p><i>Навчальні питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Кримінальне провадження на підставі угод. 2. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення. 3. Кримінальне провадження щодо окремої категорії осіб. 4. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. 5. Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності. 6. Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру. 7. Кримінальне провадження, яке містить державну таємницю. <p><i>Додаткові питання:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які види угод є в кримінальному провадженні? 2. Які обставини враховуються прокурором при укладенні угоди про визнання винуватості? 3. В чому полягає забезпечення прав неповнолітнього обвинуваченого? 4. Який загальний порядок судового провадження на підставі угоди? 5. Щодо яких осіб здійснюється особливий порядок кримінального провадження? 6. Які обставини підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх? 7. Які підстави для застосування примусових заходів виховного характеру? 	<p>Нормативні акти: 1-8 (с. 49-54). Основна: 1-2 (с. 54-56). Додаткова: до теми № 22 (с. 67).</p>		

5. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Підозрюваний і обвинувачений – учасники права на захист в кримінальному провадженні
2. Органи досудового розслідування в кримінальному процесі України
3. Докази та їх джерела в кримінальному процесі
3. Процесуальна характеристика стадії досудового розслідування
4. Основні положення досудового розслідування
5. Оголошення повідомлення про підозру
6. Запобіжні заходи у кримінальному процесі
7. Закінчення досудового розслідування
8. Судовий розгляд кримінального провадження
9. Висновок експерта і особливості його оцінки.
10. Речові докази. Порядок, строки їх зберігання і вирішення питання про долю речових доказів.

6. Методи навчання

Навчання з дисципліни «Напрями розвитку науки кримінального процесу» проходить у формі: лекцій (кількість - 22, годин - 44), практичних занять (кількість - 9, годин - 18), а також самостійної (28 години) та індивідуальної роботи (курсова робота).

Метою лекційного курсу є викладення загальних положень теорії кримінального процесу, надання студентам основних орієнтирів у навчальному матеріалі, викладення змісту питань, включених до підсумкового контролю з навчальної дисципліни «Напрями розвитку науки кримінального процесу».

Самостійна робота за кожною темою передбачає вивчення навчальної та наукової літератури з відповідних тем, включених до програми навчальної дисципліни.

Під час вивчення навчальної дисципліни студенти повинні засвоїти навчальний матеріал, отримати позитивні оцінки за всі відповіді під час аудиторних занять, а також позитивні оцінки за виконані курсові роботи. Всі пропущені заняття повинні бути відпрацьовані викладачеві.

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Поняття, сутність і завдання кримінального процесу, його стадії.
2. Процесуальна форма і її значення у кримінальному судочинстві.
3. Поняття і значення засад кримінального процесу, їх система.
4. Конституція України і принципи кримінального судочинства.
5. Засади законності в кримінальному процесі України.
6. Засади публічності в кримінальному судочинстві України.
7. Засади презумпції невинуватості в кримінальному процесі України і його зміст.
8. Засади недоторканності особи і її житла в кримінальному судочинстві України.

9. Засади гарантування таємності листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Принцип забезпечення поваги до гідності особи, невтручання в її особисте і сімейне життя.
10. Засади забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному права на захист.
11. Засади здійснення правосуддя тільки судом та незалежності суддів і підкорення їх тільки закону.
12. Засади здійснення правосуддя на засадах рівності сторін перед законом і судом та змагальності.
13. Поняття і класифікація сторін, учасників в у кримінальному процесі України.
14. Суд у кримінальному процесі, його завдання і повноваження.
15. Прокурор у кримінальному процесі, його процесуальний стан на різних стадіях кримінального процесу.
16. Процесуальний стан слідчого і керівника слідчого підрозділу. Процесуальна самостійність слідчого.
17. Поняття учасників кримінального процесу.
18. Потерпілий у кримінальному процесі.
19. Поняття і процесуальний стан підозрюваного та обвинуваченого.
20. Захисник у кримінальному процесі, його права і обов'язки.
21. Порядок призначення захисника у кримінальній справі. Відмова від захисника.
22. Умови спільного розгляду цивільного позову і кримінальної справи. Вирішення судом питання про долю цивільного позову.
23. Цивільний позивач і цивільний відповідач у кримінальному процесі.
24. Представники потерпілого, цивільного позивача і цивільного відповідача. Законні представники у кримінальному процесі.
25. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні.
26. Перекладач та поняті у кримінальному процесі.
27. Поняття і зміст процесу доказування. Сторони доказування в кримінальному провадженні.
28. Поняття доказів у кримінальному процесі та їх класифікація. Джерела доказів.
29. Способи збирання та перевірки доказів у кримінальному процесі.
30. Оцінка доказів як елемент процесу доказування. Належність і допустимість доказів.
31. Предмет і межі доказування.
32. Показання свідка та потерпілого, особливості їх перевірки і оцінки.
33. Показання підозрюваного та обвинуваченого, особливості їх перевірки і оцінки.
34. Висновок експерта і особливості його оцінки.
35. Речові докази. Порядок, строки їх зберігання і вирішення питання про долю речових доказів.

36. Протоколи слідчих і судових дій, протоколи, складені уповноваженими органами за результатами оперативно-розшукових заходів, інші документи як джерела доказів.
37. Види судових витрат і порядок їх відшкодування. Порядок відшкодування витрат на стаціонарне лікування особи, потерпілої від злочину.
38. Порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду.
39. Обставини, що виключають провадження у кримінальній справі.
40. Нагляд прокурора за законністю кримінального провадження.
41. Судовий контроль кримінального провадження.
42. Сутність і завдання стадії досудового розслідування, її складові частини.
43. Поняття і система основних положень досудового слідства.
44. Поняття і види підслідності.
45. Підстави і процесуальний порядок об'єднання та виділення кримінальних справ.
46. Додержання строків досудового слідства. Підстави і порядок їх продовження.
47. Поняття і форми взаємодії слідчого з органом дізнання у розкритті та розслідуванні злочинів.
48. Підстави і процесуальний порядок створення слідчої групи.
49. Використання слідчим науково-технічних засобів у ході розслідування кримінальних справ.
50. Забезпечення цивільного позову і можливої конфіскації майна у кримінальному судочинстві.
51. Поняття і система слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесі.
52. Свідок у кримінальному процесі. Права і обов'язки свідка. Процесуальний порядок допиту свідка.
53. Підстави і процесуальний порядок проведення обшуку. Процесуальні особливості проведення обшуку у житлових приміщеннях.
54. Види оглядів. Підстави і порядок їх проведення.
55. Підстави та процесуальний порядок проведення освідування.
56. Підстави та процесуальний порядок призначення експертизи.
57. Процесуальний порядок одержання зразків для експертного дослідження.
58. Підстави і процесуальний порядок проведення очної ставки.
59. Пред'явлення для впізнання, підстави та процесуальний порядок.
60. Процесуальний порядок відтворення обстановки і обставин події.
61. Підстави і порядок притягнення особи як підозрюваного.
62. Порядок пред'явлення повідомлення про підозру та його допит.
63. Процесуальний порядок зміни і доповнення повідомлення про підозру у стадії досудового розслідування.
64. Поняття і система заходів кримінально-процесуального примусу.
65. Види запобіжних заходів у кримінальному процесі. Підстави і порядок їх обрання, зміни та скасування.

66. Підстави та процесуальний порядок затримання особи, підозрюваної у скоєнні злочину.
67. Підписка про невиїзд як запобіжний захід.
68. Підстави, умови та процесуальний порядок обрання запобіжного заходу у вигляді взяття під варту.
69. Строки утримання під вартою під час досудового розслідування. Підстави і порядок їх продовження.
70. Процесуальний порядок обрання запобіжного заходу у вигляді застави.
71. Привід як захід процесуального примусу.
72. Поняття, підстави та умови зупинення досудового слідства.
73. Форми закінчення досудового розслідування.
74. Процесуальний порядок закінчення досудового розслідування складанням обвинувального акту.
75. Обвинувальний акт, його форма, зміст та значення.
76. Підстави і процесуальний порядок закриття кримінального провадження. Звільнення від кримінальної відповідальності.
77. Повноваження прокурора та форми прокурорського реагування на порушення законів досудового розслідування.
78. Поняття, значення та види підсудності кримінальних справ.
79. Сутність, завдання і значення стадії попереднього розгляду справи суддею. Рішення, які приймає суддя в цій стадії.
80. Сутність стадії судового розгляду. Склад суду при колегіальному розгляді кримінальних справ. Головуючий у судовому засіданні, його повноваження.
81. Межі судового розгляду. Підстави і процесуальний порядок зміни обвинувачення у суді першої інстанції.
82. Підготовча частина судового засідання та судове слідство як складові частини судового розгляду.
83. Судові дебати і останнє слово обвинуваченого. Вирок, його сутність і значення, види вироку.
84. Сутність, порядок і строки апеляційного оскарження вироку суду. Особи, які мають право на подання апеляції.
85. Розгляд справи в суді апеляційної інстанції. Рішення суду апеляційної інстанції.
86. Сутність, порядок і строки касаційного оскарження судових рішень. Особи, які мають право на касаційне оскарження.
87. Розгляд справи касаційним судом. Результати розгляду справи судом касаційної інстанції.
88. Сутність, підстави та строки перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами.
89. Дії прокурора по відновленню справи у зв'язку з нововиявленими обставинами. Порядок розгляду справ за нововиявленими обставинами.
90. Підстави для перегляду судових рішень Верховним Судом України. Особи, які мають право на звернення про перегляд судових рішень Верховним Судом України.

- 91.Строки та порядок подання заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом України.
- 92.Порядок розгляду справи Верховним Судом України. Рішення Верховного Суду України по справі.
- 93.Сутність і значення стадії виконання вироку, ухвали чи постанови суду. Питання, які вирішує суд у цій стадії.
- 94.Процесуальні особливості досудового слідства і судового розгляду кримінальної справи щодо неосудної чи обмежено осудної особи.
- 95.Підстави та процесуальний порядок застосування заходів безпеки у кримінальному судочинстві.
- 96.Порядок видачі особи (екстрадиції).

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони

оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт 10.

$$\begin{array}{l} \text{Загальна} \\ \text{кількість балів} \\ \text{(перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} = \left(\begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{навчальних} \\ \text{занять} \\ \text{за семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{самостійної} \\ \text{роботи за} \\ \text{семестр} \end{array} \right) / 2 * 10$$

Підсумковий контроль.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках курсантів (студентів, слухачів), залікових книжках. **Присутність курсантів (студентів, слухачів) на проведенні підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова.** Якщо курсант (студент, слухач) не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку), з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності курсантів (студентів, слухачів), становить - **50**

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові бали} \\ \text{навчальної} \\ \text{дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Загальна кількість} \\ \text{балів (перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Кількість балів за} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем} \end{array}$$

Курсант (студент, слухач), який під час складання підсумкового контролю отримав оцінку «незадовільно», складає підсумковий контроль

(екзамен, залік) повторно. Повторне складання підсумкового контролю (екзамену, заліку) допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни, у тому числі один раз – викладачеві, а другий – комісії, що створюється навчально-науковими інститутами (факультетами). Незадовільні оцінки виставляються тільки в відомостях обліку успішності. Курсантам (студентам, слухачам), які отримали не більше як дві незадовільні оцінки (нижче ніж 60 балів) з навчальної дисципліни, можуть бути встановлені різні строки ліквідації академічної заборгованості, але не пізніше як за день до фактичного початку навчальних занять у наступному семестрі. Курсанти (студенти, слухачі), які не ліквідували академічну заборгованість у встановлений термін, відраховуються з Університету. Особи, які одержали більше двох незадовільних оцінок (нижче ніж 60 балів) за підсумковими результатами вивчення навчальних дисциплін з урахуванням підсумкового контролю, відраховуються з Університету.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі підсумкового контролю (екзамену чи заліку), то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \frac{\text{Підсумкові бали за поточний семестр} + \text{Підсумкові бали за попередній семестр}}{2}$$

Критерії оцінювання навчальної дисципліни

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати реферат, підготувати конспект за темою самостійної роботи, виконати практичне завдання тощо	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в	Оцінка за	Оцінка
----------	-----------	--------

балах		національною шкалою	Оцінка	Пояснення
12	97-100	Відмінно («зараховано»)	А	« Відмінно » – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
11	94-96			
10	90-93			
9	85-89	Добре («зараховано»)	В	« Дуже добре » – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
9	80-84			
7	75-79		С	« Добре » – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією–двома значними помилками.
6	70-74	Задовільно («зараховано»)	D	« Задовільно » – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не несуть істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
5	65-69			

4	60-64		Е	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
3	40-59	Незадовільно («не зараховано»)	FX	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
2	21-39			
1	1-20		Ф	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки

10. Рекомендована література

Нормативні акти

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. №254/96 // Відомості Верховної Ради України, 1996, № 30, ст.141.
2. Загальна декларація прав людини (прийнята і проголошена Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року) // Бюлетень законодавства і юрид. практики України. –1997. - №5. – стр. 19.
3. Конвенція про захист прав і основних свобод людини 1950 р., Рим, 4.XI.1950 (Конвенцію ратифіковано Законом №475/97-ВР від 17.07.97) // ОВУ. –1998. - №13. – С.270 – 302.

4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права людини. Прийнятий 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН (ратифікований СРСР 18 вересня 1973 р. і набрав сили 23.03.1976 р. // Відомості Верховної Ради СРСР, - 1976, - №17. - Ст.291) (про приєднання див.: постанову ВР УРСР №582-12 від 25.12.90) // Бюллетень законодавства і юрид. практики України. – 2000. - №12. – стр. 5.
5. Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах 1972 р. (ратифікована Законом України від 22.09.1995 р.; набула чинності для України 29.12.1995 р.) // Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога (книга перша) / Збірник документів (українською і російською мовами). - К.: Юрінком, 1996. - С. 1095 - 1115.
6. Віденська конвенція про право міжнародних договорів, 1969 р. / <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
7. Віденська конвенція про дипломатичні зносини, 1961 р. / <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
8. Віденська конвенція про консульські зносини, 1963 р. / <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
9. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. // Голос України. — 2012. — 19 травня (№ 90—91).
10. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : станом на 17 січ. 2012 р. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
11. Закон України „Про оперативно-розшукову діяльність” від 18 лютого 1992 р. №2135–XII // Відомості Верховна Рада України. – 1992. – №22. – Ст.303.
12. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 // ВВР України. – 1994. – № 28.
13. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 року // Офіційний вісник України від 07.11.2014. – № 87. – Ст. 2471.
14. Про Національну поліцію : Закон України від 2.07.2015 // ВВР України. – 2015. – №40-41, Ст. 379.
15. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон від 05.07.2012 № 5076-VI // Верховна Рада України. – 2012. - № 7.
16. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – №31. – Ст.545.
17. Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України МВС України; Наказ, Положення, Інструкція від 06 липня 2017 № 570.
18. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: Наказ МВС України від 07 липня 2017 № 575.
19. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань : Наказ Генеральної прокуратури України від 06

квітня 2016 № 139.

20. Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 16 лютого 2018 № 111.
21. Про затвердження Переліку відомостей, що становлять службову інформацію в системі Міністерства внутрішніх справ України : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 27.05.2016 № 432.
22. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена Наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України 16.11.2012 N 114/1042/516/1199/936/1687/5.
23. Кримінальний процес : підручник / [О. В. Капліна, О. Г. Шило, В. М. Трофименко та ін.] ; за заг. ред. О. В. Капліної, О. Г. Шило. – Харків : Право, 2018. – 584 с.
24. Кримінальний процес : підручник / За заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. – К. : «Центр учбової літератури», 2013. – 544 с.
25. Лобойко Л. М. Кримінальний процес : підручник. – К. : Істина, 2014. – 432 с.
26. Лобойко Л. М., Банчук О. А. Кримінальний процес: навчальний посібник. – К.: Ваіте, 2014. – 280 с.
27. Молдован А. В., Мельник С. М. Кримінальний процес України: навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 368 с.
28. Кримінальний процес. навчальний посібник для підготовки до іспиту / О. В. Капліна, М. О. Карпенко, В. І. Маринів, В. М. Трофименко, А. Р. Туманянц, О. Г. Шило. – Х.: Оберіг, 2014. – 248 с.

Основна

1. Басиста І.В. Прийняття і виконання процесуальних рішень слідчого на стадії досудового розслідування: теоретичні і практичні проблеми. Монографія/І.В.Басиста. – Львів : ЛДУВС, 2013. – 600 с.
2. Баулін Ю.В. Звільнення від кримінальної відповідальності: монографія /Ю.В.Баулін. – Київ, Атіка, 2014. – 296 с.
3. Європейські та міжнародні стандарти у сфері судочинства. – Київ, 2015. – 708 с.
4. Зайкан Я.П. Настільна книга адвоката у кримінальній справі (КПК 2012/Я.П.Зайкан, С.Ф.Сафулько. – Київ, ВД «Дакор», 2013. – 576 с.
5. Зразки процесуальних документів у кримінальному провадженні. Практичний коментар-роз'яснення. – К. : «Центр учбової літератури», 2014. – 238 с.

6. Капліна О.В. Підозра у кримінальному провадженні: поняття, ознаки, сутність/ О.В.Капліна// Юрид. часопис Нац. акад.внутр.справ. – 2013. – №1. – С.238-242.
7. Кримінальний процес : підручник / За заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. – К. : «Центр учбової літератури», 2013. – 544 с.
8. Кримінальний процес. навчальний посібник для підготовки до іспиту / О. В. Капліна, М. О. Карпенко, В. І. Маринів, В. М. Трофименко, А. Р. Туманянц, О. Г. Шило. – Х.: Оберіг, 2014. – 248 с.
9. Кримінальний процес: підручник / О.В.Капліна, О.Г.Шило, В.М.Трофименко та ін.; за заг. ред. О.В.Капліної,О.Г.Шило. – Харків: Право, 2018. – 584с.
10. Кримінальний процесуальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Європейського суду з прав людини / [А. В. Столітній, Ю. Г. Севрук, О. В. Сапін та ін.] ; за ред. А. В. Столітнього. – 2-ге вид., перероб. та допов. – Харків : Право, 2019. – 952 с.
- 11.Кримінальний процесуальний кодекс України: структурно-логічні схеми і таблиці, типові бланки та зразки процесуальних документів : науково-практичний посібник / [авт. кол.: Андрєєв Р. Г., Блажівський Є. М., Гошовський М. І. та ін.]. – К. : Алерта, 2012. – 736 с.
- 12.Куйбіда Р. Посібник із написання судових рішень/Р.С.Куйбіда, О.Сироїд. – Київ: Дрім Арт. 2013. – 224 с.
13. Лобойко Л. М. Кримінальний процес : підручник. – К. : Істина, 2014. – 432 с.
14. Лобойко Л. М., Банчук О. А. Кримінальний процес: навчальний посібник. – К.: Ваіте, 2014. – 280 с.
- 15.Макаров М.А. Судовий контроль у кримінальному провадженні: монографія /М.А.Макаров: НАВС. – Київ, центр учб. літ., 2016. – 339 с.
- 16.Марочкін О.І. Мотивування процесуальних рішень слідчого: монографія/О.І.Марочкін. – Київ, Нац. акад. прокуратури України,2015. – 214 с
17. Молдован А. В., Мельник С. М. Кримінальний процес України: навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 368 с.
18. Моторигіна М. Г. Сторона захисту в судовому провадженні у першій інстанції : монографія / М. Г. Моторигіна ; за наук. ред. д.ю.н., проф. О. В. Капліної. – Харків : Оберіг, 2018. – 306 с.
- 19.Настільна книга детектива, прокурора, судді; коментар антикорупційного законодавства за заг. ред. М.І.Хавронюка. – 2 –е вид., перероблене і доповнене. – Київ, ВД «Дакор», 2017. – 522 с.)
- 20.Настільна книга слідчого (детектива). Коментар, зразки та бланки процесуальних документів: практ. посібник. – Київ: Центр учбової літератури, 2017. – 280 с.
- 21.Настільна книга слідчого Національної поліції України: станом на 17 жовтня 2016 року. практ. посіб./упоряд. А.В. Дрозд Київ: Центр учбової літератури, 2016. – 480 с.
- 22.Настільна книга слідчого: практ.посіб./редкол.: Ю.І.Руснак. – Київ, вид.

- дім «Ін Юре», 2014. – 446 с.
23. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України. Вид. 13-те, доповнене і перероб. – К.: Правова єдність, 2017. – 834 с.
 24. Негласні слідчі (розшукові) дії: наук. практ. посіб. / Ю.Г.Севрук, О.В.Шамара, А.В.Столітній та інш. – Київ, Нац. акад. прокуратури України, 2017. – 110 с.
 25. Новий Кримінальний процесуальний кодекс України: коментарі, роз'яснення, документи / відп. ред. В. С. Ковальський. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 408 с.
 26. Погорецький М.А. Нова концепція кримінального процесуального доказування/М.А.Погорецький//Вісник кримінального судочинства. – 2015. - №3 – С.63-79
 27. Процесуальні документи прокурора у кримінальному провадженні. Науково-практичний посібник у 2-х т. Т.1: Процесуальні документи прокурора під час досудового розслідування. – К.: Національна академія прокуратури України, 2016. – 372 с.
 28. Тагієв С.Р. Негласні слідчі (розшукові) дії у кримінальному судочинстві України: монографія/С.Р.Тагієв. – Київ : ВД «Дакор», 2015. – 440 с.
 29. Ткачук О. М. Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси: постатейний показчик правових позицій Верховного Суду – Великої Палати та Касаційного кримінального суду (практика 2018 року) / О. М. Ткачук. – Харків : Право, 2019. – 252 с.
 30. Трофименко В.М. Теоретичні та правові основи диференціації процесуальної форми у кримінальному судочинстві: монографія /В.М.Трофименко. – Харків : ТОВ «Оберіг», 2016. – 304 с.
 31. Удалова Л. Д., Патюк С. О. Цілі і завдання сучасного кримінального судочинства України : навч. посібн. – К. : КНТ, 2014. – 176 с.
 32. Фаренник В.І. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження: теорія і практика: монографія /В.І.Фаренник. – Київ:Алерта, 2017. – 548 с.
 33. Яновська О.Г. Оскарження адвокатом рішень, дії чи бездіяльності слідчого, прокурора та слідчого судді під час досудового розслідування: наук.практ.посіб./ О.Г.Яновська. Акад.адвок.України. – Київ: Прецедент, 2013. – 32 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
2. Офіційний сайт Верховної Ради України. – <https://www.rada.gov.ua>.
3. Офіційний сайт судової влади в Україні. – <https://court.gov.ua>.
4. Офіційний сайт Верховного Суду. – https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/el_vidan/.
5. Єдиний державний реєстр судових рішень. – <http://www.reyestr.court.gov.ua/Page/1>.

